

[Aksel Larsen.]

Naar Forholdene er saadan, mener jeg, at Staten alvorligt maa interessere sig for det og se, om den kan raade Bod paa de Forsyndelser, som dansk Privatkapital ved sin Unkladelse kan siges at have begaaet over for Sønderjylland. Jeg tror, at man ikke af, om jeg saa maa sige, grænsepolitiske Grunde alene skulde tage Foranstaltninger i denne Retning under Overvejelse, man skal ogsaa gøre det simpelt hen som en Retfærdighedshandling over for Landsdelens Befolkning.

Det er meningsløst, at Arbejdsløsheden skal ramme saa haardt, som den rammer i Sønderjylland, og det er meningsløst, at Afsætningsmarkedet for Landsdelens Produkter lokalt er saa forholdsvis ringe, som det er. Jeg tror, at hvis der var et større Afsætningsmarked, det vil sige, hvis Erhvervslivet i Sønderjylland, Byernes Erhvervsliv, befandt sig i en anden Tilstand, og hvis der i ganske anderledes Grad var opbygget en Industri i Landsdelen, hvis Afsætningsmarkedet i Sønderjylland i det hele var større, end det er, saa vilde Forholdene for Landbrugere bedre sig ganske betydeligt, og saa behøvede man ikke i det uendelige at fortsætte med Hjælpeforanstaltninger af den Art, der er Tale om her.

Jeg tvivler ikke om, at de sønderjyske Landbrugere ønsker og forlanger dette, fordi det simpelt hen er en Nødvendighed. Jeg tror imidlertid ikke, at de sønderjyske Landbrugere er gladede ved den Slags Hjælpeforanstaltninger, end Landbrugere i hele Landet har været ved f. Eks. at faa Rentetilskud, Saasædstilskud eller lignende Foranstaltninger gennemført.

Jeg henstiller derfor, at man tager under Overvejelse indgribende Foranstaltninger, gennemført paa Initiativ af det offentlige, for i det hele taget at opbølge det sønderjyske Erhvervs- og Næringsliv, for at faa foretaget de Kapitalinvesteringer i Landsdelen, som dansk Privatkapital ikke synes at være villig til.

Jeg maa jo mene, at det endda ikke behøver at blive gennemført som direkte offentlig Kapitalinvestering — jeg har ikke noget imod, hvis dette sker —, men jeg maa mene, at Staten efterhaanden har saa meget Haand i Hanke med Erhvervslivet og saa stor Indflydelse paa Kapitalplaceringerne herhjemme, saa Staten udmærket vilde kunne foranledige, at det rigtige blev foretaget.

Det er muligt, at Overvejelser af den Art ikke kan falde sammen med Overvejelserne angaaende dette Lovforslag, det

kan jeg ikke dømme om, men hvis de kan falde sammen med Overvejelserne her, henstiller jeg, at man i hvert Fald taler om det i Udvalget.

I øvrigt henstiller jeg altsaa til rette vedkommende, at man beskæftiger sig intensivt med de Tanker, jeg her har givet Udtryk for. Jeg ved, det er Tanker, som man i meget høj Grad beskæftiger sig med i Sønderjylland, og der er Folk, jeg tror i alle Partier og i alle Lejre, som interesserer sig for Sagerne, men jeg synes, at nu, hvor der er gaaet 20 Aar, hvor man har et Overblik over, hvor langt Landsdelen er kommet frem og hvad det er, der mangler, skulde man lade Overvejelserne resultere i positiv Handling.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker de ærede Ordførere for den velvillige Behandling, de har undergivet Lovforslaget.

Til det ærede Medlem Hr. P. Mortensen, som rejste Spørgsmaalet om, hvorvidt der ikke i Tilknytning til denne Lovgivning skulde kunne ydes nogen Støtte i Anledning af den store Udbredelse, som Mund- og Klovesygen har haft i Sønderjylland, vil jeg gerne sige, at det er jo muligt, der vil kunne tilvejebringes en Ordning paa dette Omraade, og herom vil jeg gerne forhandle med det Udvalg, som her bliver nedsat. Det maa naturligvis i al Almindelighed være saadan, at Lovgivningen til Afhjælpning af Vanskelighederne paa Grund af Mund- og Klovesygen maa gennemføres for hele Landet, men om der muligvis i Forbindelse med dette Lovforslag gennem Laan kunde stilles et vist Beløb til Raadighed til særlig haardt ramte i Sønderjylland, vil jeg gerne være med til at overveje.

Der er af det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram og ogsaa af andre ærede Medlemmer peget paa, at Forholdene i Sønderjylland fremdeles er vanskelige, og jeg skal gerne erkende, at det gælder i hvert Fald i Øjeblikket under Hensyn til den store Fortrød, som Mund- og Klovesygen har medført. Men ser man i al Almindelighed paa den Udvikling, der har været i Sønderjylland i de sidste 5 Aar, altsaa medens den Lovgivning, der her er Tale om, har været gældende, viser det sig, at der har været en Opgang i Vilkaarene ikke mindst for det sønderjyske Landbrug, som har været forholdsvis stærkere end den Fremgang, der har været i det øvrige Land. Nu var naturligvis Forholdene paa Forhaand ringere, det erkender jeg, hele Grundlaget har været svagere i Sønder-